

ПРОБЛЕМИ РИНКУ ОВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ

Тодоровська А.А., аспірант кафедри маркетингу, УНУС, м. Умань, Україна

Ринок овочевої продукції необхідно розглядати як одну із складових агропродовольчого ринку, який забезпечує населення у необхідному обсязі та відповідної якості продуктами харчування.

Протягом 2000–2012 рр. в Україні спостерігається збільшення виробництва овочевої продукції на 72,07 %, а також зростає рівень її споживання на 61,79 % у розрахунку на 1 особу [1].

Сьогодні частка імпортової овочевої продукції в загальному обсязі споживання щорічно зменшується. Зокрема, у 2012 році – на 40 % проти 2011 року. Натомість експорт продукції в цей же період збільшився майже на 20 %. Найбільшим попитом користуються українські овочі у сусідніх країнах – Росії, Молдови, Грузії, Білорусі [3].

Поряд з цим особливостями функціонування ринку овочевої продукції є низька якість та досить обмежений асортимент продукції, відсутність розфасовки і упаковки, зручної для споживачів, відсутність реклами продукції вітчизняних товаровиробників та недостатній захист їх від імпортних товарів.

Стримуючими факторами розвитку ринку овочевої продукції є диспаритет цін, обмеженість кредитування, недостатньо розвинена система зберігання продукції.

Серед слабких сторін, які призупиняють розвиток ринку овочів в Україні, слід відзначити також відсутність ринків збуту та належної логістики, брак коштів на запровадження та використання новітніх технологій та високу вартість фінансових ресурсів, тобто кредитів [2].

Звичайним явищем, що спостерігається на ринку овочевої продукції України, є сезонне коливання цін на овочі, що обумовлене звуженням їх пропозиції на продовольчих ринках у період міжсезоння у зв'язку із скороченням запасів на складах та зростанням попиту.

Для подолання негативних тенденцій в розвитку ринку овочевої продукції необхідне вирішення наступних питань:

орієнтація виробництва продукції на ринок, тобто діяти за принципом "попит породжує пропозицію", оскільки відсутність покупців унеможливорює існування виробництва;

захист сільськогосподарських товаровиробників продукції від імпорту й монополії у переробці й торгівлі шляхом об'єднання виробників, створення власних переробних і торговельних кооперативів;

будівництво сучасних овочесховищ, що дасть можливість ефективно зберігати вирощений урожай овочів протягом усього сезону до збирання нового

врожаю. Конкуреноспроможність господарств підвищується при розширенні обсягів зберігання і переробки продукції в місцях її вирощування та організації фірмової торгівлі. Тому розміщення сховищ безпосередньо в господарствах забезпечить скорочення витрат на доставку за рахунок перевезень та, відповідно, зниження цін;

розвиток інфраструктури ринку овочевої продукції, що передбачає створення оптових ринків, аукціонів, торгівельно-збутових та торгівельно-закупівельних підприємств тощо;

вкладення інвестицій у такі напрямки, як впровадження прогресивних технологій вирощування овочів, переробки та зберігання овочевої продукції, розвиток інфраструктури та системи маркетингу на підприємствах.

Список літератури:

1. Статистичний збірник. Сільське господарство України 2012 / Державний комітет статистики України ; за ред. Ю. М. Остапчука. – К., 2013. – 376 с.
2. Перспективно і прибутково [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://agrokraina.com.ua/vegetables/158-perspektivno-i-pributkovo.html>
3. Україна зменшила імпорт овочів на 40 % [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/news/2013/03/5/364248/>

ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ В АГРАРНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

*Томілін О.О. к.с.-г.н., доц., доцент кафедри фінансів і кредиту,
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава, Україна*

Однією з важливих задач для аграрного сектора є підготовка кадрів. Але, на жаль, в Україні відсутні чіткі напрямки розв'язання цієї проблеми, не визначено точну потребу у фахівцях та кваліфікованих працівниках агропромислового комплексу. Аграрна галузь України потребує цілісної системи освіти, яка б відповідала національним інтересам і європейським тенденціям розвитку, забезпечувала б підготовку фахівців для аграрного сектора економіки. Організація системи навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів має надзвичайно важливе значення для всіх галузей агропромислового комплексу. Важливою умовою формування кадрів сільського господарства є стан соціальної сфери села, умов проживання сільських жителів. На сьогодні в сільській місцевості обмежений доступ до базових можливостей розвитку людського потенціалу: освіти, медичного, побутового обслуговування, нормальних життєвих умов [1]. На підставі нашого